

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

13. Caput S. Ioannis Baptistæ in ferale conuiuium illatum capito saltatricis
vindicatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

denti similis. Sed nihil est incredibile, idem sapius accidisse. Cur non iterentur supplicia, si scelera toties repetuntur?

Hac de causa etiam in vetustioribus consimilia leguntur. Tale enim etiam monstrum fuit, quod Platina testatur, Romæ conrigisse. Summa Romæ duorum insignium virorū Symmachi & Boëtij (qui gener Symmachi fuit) erat ac præcipua autoritas. Quamobrem euocauit eos Theodoricus rex Gothorum, iussitq; Ticinum venire. Ibi eos diu captiuos tenuit, quod impijs eius decretis aduersarentur. Neque contentus fuit vinculis eos stringi, verum bona quoque illorum publicauit, tandemq; etiam iniquissimè ambos iussit interfici. Habent viri probi supra se tyrannos; sed & supra tyrannos alius est, qui in eos animaduertat. Itaque, paulo post iniustissimam hanc cædem, secuta est talis pœna barbaram crudelitatem. Symmacho & Boëtio sepultis, epulæ de more parabantur, vt Theodoricus cœnam pariter & scenam feralem adiret. Inter cetera enim regia fercula, grande piscis caput mensæ imponebatur, quod cum ceteris ob magnitudinem suam admirationi esset, regi fuit formidini. Non enim ille piscis cocti, sed Symmachi visus est cernere resectum cruentumq; caput, horribili rictu & flammeis oculis ipsi minitantis. Obstupuit eo conspecto, & subito metu consternatus, totoque corpore contremiscens iussit se in lectum deportari; ibi accersito medico Elpidio & familiarissimis quibusque amicorum, terribilem illam Symmachi speciem à se conspectam lamentabiliter denarrauit, atque ita in scelere & sceleris pœna deplorata extinctus est. Hanc formidabilem, in ipsa mensa, metamorphosin quis non iudicet esse monstruosam? Quis autem eius monstri causa fuit, nisi ipse, quem petiuit, Theodoricus? Sed diuinitus eo in scio atque inuito hæc accidit mutatio.

Longè ego propemodum dixissem conuiuium illud monstruosius extitisse, in quod *allatum est caput Ioannis Baptistæ in disco, & datum est puella, & attulit matri suæ*, saltatrix adultera. Non voco caput innocentissimi martyris monstrum, sed conuiuium tamen fuit monstruosissimum. Quis inter fercula cædes, inter pocula vulnera, funera inter conuiuia tractauit?

Ccccc

pugnare

XII.

XIII.

Matth. 14. 12

pugnare scyphis Thracum est; & occidere in mensis Lapitharum. Herodes illo die, quo viuere & solem videre cœpit, fert sententiam mortis. Salax puella saltat, & pro mercede exigit. Prophetæ caput. Mulier adultera sitit, & vult bibere humanum sanguinem. Quis hoc vnquam audiuit? quis legit? in regiam mensam, inter natalicias dapes, ferale apportatur ferculum, & in disco apponitur conuiuus caput Ioannis Baptistæ? Nonne hæc monstrosa sunt? & omnibus monstris detestabiliora? Ita capitibus ludunt & illudunt homines, & Deus capita non feriat, si capita peccent? Immo ferit. Furibunda enim (verba sunt Nicephori) & adultera incestuq; adeo illa, qua quidem Herodis habebatur, reuera autem Philippi erat coniux, vita longius acta, cum prius filiam & saltatricem acerbo fato sublatam vidisset, deinde ipsa quoque decessit: futuri saculi iudicio & supplicio reseruata meras ibi, quam citissime diuina ira facies, intolerabilisq; indignationis Domini calicem haustura. Filia autem eius (dignum enim est, quod memoria commendetur) talis fuit obitus. Eundem ei quopiam brumali tempore erat, & fluius trajciendus: qui cum glacie constrictus coagmentatusq; esset, pedes eum transibat. Glacie autem rupta, (idq; non sine Dei numine) demergitur illa statim, capite tenuis; & inferioribus corporis partibus lasciuiens, mollisq; se mouens saltat, non in terra, sed in undis: caput verò frigore & glacie concretum, deinde & conuulseratum, & à reliquo corpore, non ferro, sed glaciei crustis resectum in glacie ipsa saltationem lethalem exhibet: spectaculoq; eo omnibus præbito, scelestum hoc caput in memoriam ea, qua fecerat, spectantibus reuocat. Quis enim tunc matri eius sensus, cum ei jam alterum caput afferretur atque in manus traderetur? idque non inuisum, vt fuerat Ioannis Baptistæ, sed longè charissimum? Nonne & ipsa facinoris sui recordata agnouit diuinæ vindictæ æquitatem, viditque, quæ mensura mensa fuerat, eadem sibi remetiri? Sed nihil vident impietate excæcati, percutiuntur, & non corriguntur. At quamuis pereant, geminum tamen ex illorum exitio bonum existit: siquidem ostendit eorum interitus, esse Deum iustum & metuendum, neque tamen sine clementia & bonitate. Nam eiusmodi percuntium supplicia, aliorum sunt exempla.

Quale

Nicepor. l. 1.
Escl. hist. c. 20

Matth. 7. 2.

Matth. 7. 2.